

Fredag 27 november

Kungl. Krigsvetenskapsakademien

har vid sitt högtidliga årssammanträde den 12 november tilldelat vår sjömilitära medarbetare sin förtjänstmedalj i silver, jämte ett penningpris. Vi gratulerar. Det är i Veckobladet de kompetenta skribenterna finns, vilket kan vara värt att tänka på inför förnyelsen av prenumerationen vid årsskiftet.

Ett seminarium om flyktingar

Mänsklig rätt och politisk förföljelse i morgon lördag 28.11 11-17 Lunds stadshall

Program:

10.45-11.15: Musik av *Cristal Andino*
11.15-12.00: *Tomas Peterson* om framväxten av högerpopulistiska rörelser.
12.15-12.30: Kurdiska danser
12.45-13.30: *Ruth Bauth* om barns rätt till mellanmänsklig samvaro
13.30-14.00 Paus
14.00-15.00: *Hans-Göran Frank* om mänsklig rätt och politisk förföljelse
15.15-15.30: Östratornskolans barnkör
15.30-16.15: *Robabeh Taeri* om att vara flykting
16.15-17.00: Musik av *Julio Numhauser*
Gratis entré. Kaffe och internationella maträtter serveras

Förnyelseskeptiker inledde budgetmötet

Det var ingalunda någon debatt om Lunds ekonomi som inledde fullmäktiges budgetmöte i tisdags, som malmötidningarna påstår. Visserligen höll man en sju timmars ideologisk diskussion, innan man kunde börja klubba beslut, men än är inte budgeten tagen, ens när detta är tryckt.

Nej, den som inledde de pratglada parlamentarikernas årliga högtidsstund var den nygamle vänsterpartisten Thomas Schlyter, som i samma stund tagit plats som ersättare efter Christer Möller som lämnat fullmäktige. Det Thomas tog upp ville nog många förbigå med tystnad, att döma av de reaktioner hans inlägg mötte. Pinsamt, verkade mången borgare tycka...

Utbredd konsult

Kommunens för miljonbelopp anlitate konsult fick nämligen bre ut sig för att informera om den förestående förnyelsen av den kommunala organisationen. Det vad förnyelsedelegationen som på

detta sätt ville informera fullmäktige om vad som är på gång. Några konkreta förslag presenterades dock inte.

Konsulten berättade om vilka riktlinjer han fått av kommunen – det handlade bl a om att "beställare" och "utförare" ska skiljas åt där så är lämpligt, att resultatenheter ska införas, att konkurrens ska uppmuntras. Vissa nämnder läggs ner eller slås samman – fritid, skola, barnomsorg – och kommundelsnämnderna ska utvärderas. Drivkrafterna till förändringen var demokratin, effektiviteten och valfriheten. Men konsulten glömde nämna den borgerliga ideologin som främsta drivkraft för att ändra i Lunds styrelseskick.

Ej välrenommerad

Thomas ville i alla fall passa på tillfället att varna Lunds politiker för att alltför beredvilligt anamma de nya idéer som i många andra kommuner stött på stark kritik. Samma konsultfirma har varit i

farten på fler håll, och i någon kommun blivit mer eller mindre bryskt utkastad. I andra kommuner har "beställar/utförare-konceptet" förverkligats i en omfattning som skapat mer förvirring än nytta.

Lundabornas värdesättande av en nedärvd organisationskultur trodde Thomas dock var så stark, att den kulturkonservativa kraft det innebar skulle behöva tas på allvar och som något positivt. En sund skepsis till alltför långtgående förändringar är på sin plats, menade han.

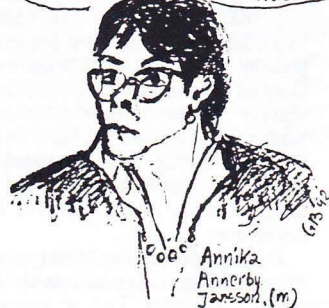
En så konservativ vänsterpartist hade man aldrig hört, och den ena borgaren efter den andra gick till motangrepp och tyckte nog det var pinsamt att budgetmötet skulle börja på det viset. Rent oförskämt mot konsulten, tyckte kds.

Visst var det pinsamt för förnyelsedelegationen, men en och annan socialdemokrat sken som en sol och tyckte allt att Thomas sagt ett ord i rättan tid.

Sänkning av bostadsbidragen till de handikappade.

Neddragning av färdtjänsten.

Jas då blir det pengar över till Wöjda politikerarvoden 1993.

Göte Bergström

VB:s trogne tecknare (se t.ex. ovan), som stundom även förekommer i Arbetet, Sydsvenskan m.fl. dagstidningar, kommer att resa till vänsterpartiets kongress nu i januari. Han gör det i egenskap av veteran, på partiets bekostnad och utsedd av distriktsstyrelsen. VB gratulerar till den välförtjänta utmärkelsen och ser fram mot teckningar som kan illustrera våra reportage från de förhoppningsvis livfulla förhandlingarna.

Vem betalar sköterskan?

Två gånger i år, i juni och november, har jag ringt infektionskliniken för att få gammaglobulinsprutor inför utlandsresor.

Båda gångerna har en sköterska svarat att det inte funnits någon tid inom de två veckorna före min avresa, men att hon rekommenderar en privat öppen mottagning i samma lokaler på kvällstid. När jag inte verkat entusiastisk har hon hamngett ytterligare ett par privata kliniker.

Jag har uppskattat infektionskliniken där man har noterat alla vaccinationer som jag fått genom åren sedan min första Afrikaresa 1968. Där kunde jag direkt få veta om det var tio år sedan förra gula-febernsprutan. Själv har jag svårt att hålla reda på sånt. Nu är denna service otillgänglig.

Jag har ställt mig frågande till landstingets beslut att överföra just den öppna mottagningen till privat hantering. Var det för att den var lönsam, eller i alla fall kunde göras lönsam? Och det verkar konstigt att verksamheten i samma lokaler växlar mellan allmän och privat. Hur sätts hyran?

Nåja, beslut har säkert fattats efter diskussioner som jag inte känner till. Men vad jag undrar är

om det är privatklinikerna eller landstinget som betalar lönen för den sköterska som gör reklam för privatklinikerna men förtiger möjligheten att få gammaglobulin på öppenvårdscentralen.

Ann Schlyter

Vad bidde det?

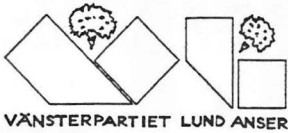
Som den minnesgode vet utlystes det en skulpturpristävling på Mårtenstorget under tusenårsjubileet. Per Kirkebys förslag vann, en vacker, stor, härlig tegelskulptur som också hade det goda med sig att den skulle tvinga bort åtminstone en del av bilarna från torget.

– Hur gick det med torget då?
Bidde det en skulptur?

– Nä! Den kända insändarskribenten Inger Rudberg plus andra motsståndare i nämnd och förvaltning lyckades stjälpa förslaget.

– Vad bidde det då, då?
– Jo, det bidde en stor, hög, ful, reklamsmyckad toalett.
– Vad bidde det av bilarna då?
– Jo, bilarna är kvar.
– Och vad tycker Inger Rudberg (mp) nu då?

KA

VÄNSTERPARTIET LUND ANSER

Den 30 november

står för dörren. Lars Hultén och hans bisarra skara skall manifesteras skyddade av ett massivt polis-uppbåd. Mot dem står barrikadbyggare med professionellt bistånd av hitresta BZ.

Vad än den spektakulära uppladdningen sägs handla om, så inte handlar den om flyktingsolidaritet och antirasism.

Vinnare är de politiska vettvillningar som får den uppmärksamhet de söker men inte förtjänar.

Förlorare är de flyktingar och invandrare som slaget sägs handla om. Ytterst är det dem som drabbas i det polariserade samhälle som kravallerne aktörer eftersträvar.

De grupper som nu agerar motdemonstrationer på kvällen i nära anknytning till planerade barrikadstrider spelar ett högt spel. Demonstrationerna tjänar som upptaktsmöten för efterkommande kravaller.

Detta vet naturligtvis arrangörerna om. Det ingår i strategin.

Vänsterpartiet i Lund har liksom en rad andra organisationer dragit sig ur alla demonstrationer och möten på kvällen den 30:e. I samverkan med ett 40-tal organisationer i Lundaaktionen mot främlingsfientlighet, våld och rasism, arrangeras ett seminarium lördagen den 28 i stadshallen och den 30 arrangeras ett lunchmöte mot rasism på Stortorget (se separat notis).

Det är viktigt att vi, som anses oss står för en generös flyktingpolitik, ger oss in i debatten. En attitydförändring håller på att ske hos såväl vanligt folk som hos etablissemangen. Åsikter som torgfördes av Olsson i Sjöbo och Sandberg i Kävlunge börjar bli rumsrena och etablerade. Högerpopulism har tagit plats i Sveriges riksdag Bert och Ian åker på sommarmarmé och raljerar om flyktingar.

Generaldirektörerna för AMS och invandrarverket förespråkar en restriktivare politik mot dem som inte är flyktingar enligt Genèvekonventionen. Människor på flykt undan krig och etniskrensning gör sig icke längre besvär.

I den ekonomiska krisen sitter människovärdet trångt. Människors rädsla för det främmande skall tas på allvar. Men de som exploaterar rädslan politiskt för att ställa svaga grupper mot varandra måste med kraft bekämpas.

Vänsterpartiet Lund, styrelsen

Stanna hemma

på kvällen på kvällen den 30 november säger många att de tänker göra. Men nog borde det väl vara extra många vuxna, sansade personer ute på Lunds gator en sådan kväll? Det är faktiskt inte bara proffsens, dvs. polisens, uppgift att hålla ordning.

Gunnar Sandin

Tio procent fattigare

Med min vanliga svintur, för att inte säga valutapolitiska bedömningsförmåga, var jag med barn och blomma i Helsingørstraxinnan den svenska kronan började flyta eller, mera korrekt, sjunka. När gång vid 15-tiden devalveringsdagen köpte vi alltså rejält paket leverpastej (Stryhns), ett par bitar spegepölse, ett paket rugbröd och en liten flaska Aalborg Taffel (att ha till julen) – allt till den gamla fördelaktiga växelkursen. Jag tror vitjånade flera tior, ungefär motsvarande kostnaden för de koppar glögg med pepparkakor vi tömde på Sundsbussen hem.

Till havs

Jag vet inte hur andra VB-läsare ser på saken, men jag tvekar inte om vilket som är det behagligaste sättet att fara över Öresund. Med det nya sinnrika systemet av ramper och korridorer vid Knutpunkten kan man med någon kilometers vandring och köande komma över havet utan att uppfatta riktigt hur: var det med flyg eller tåg eller transportband? Om man i stället promenerar två hundra meter bort till Sundsbussarna är det ingen tvekan. Båtarna är små och gungar lite och frågan är om det inte stänker upp på däck. Efter en öl kan man inbilla sig att man ligger och stampar i Biscaya. Resenärerna är också mer rutinerade, man ser på dem att de har åkt här förr, kanske rentav samma dag.

Bollen är rund

Stämningen är god, särskilt nu sedan några veckor. För oss gamla helsingborgare är nämligen luften numera mycket lättare att andas, himlavalvet högre etc., allt sedan HIF åter är i Allsvenskan. Jag såg mina första allsvenska matcher på Olympia från en plats på planen bakom målet där vi småkillar fick hålla till. På så sätt kunde man dels vara nära idolen Kalle Svensson ena halvlek, dels försöka störa utsparken från motståndarnas målvakt under den andra. Sen bytte jag visserligen lojalitet till kommetlaget Råå, men det blev en kort romans. HIF är ju alltid HIF. Hur det ska gå nu? Tja, bollen är rund och kulan i luften, bara den tjugiga ishockeyn tar slut.

En nesa

Men åter till valutan. Det borde ju inte spela någon roll, men visst är det en nesa att man för en svensk krona bara får 92 danska öre. Man förstår Bildts och Douglas psyko-logiska läge. Själv får man väl stryka längs husväggarna i Köpenhamn nästa gång man far över och bära solglasögon när man växlar.

Men vad ska man säga i största allmänhet? Vi har blivit tio procent fattigare sägs det. Fast tydligen inte alla. Kapitalägarna som ju åstadkom det här köpte D-mark och dollar och håller sig skadeslösa.

Råd till vänsterpartier

Gångse vänsterpartitradition är naturligtvis att nu sätta i gång en kampanj där vi kräver kompensation åt pensionärer, bilägare och barnfamiljer. Det skulle vara trist om vi följde den. Levnadsnivån i landet är sådan att vi faktiskt utan större men kan avstå en fläskkotlett av tio för att inte tala om en påse chips av tio. Att av tio tilltänkta köp av CD-spelare det bara blir nio verkar också uthärdligt. Det avgörande är att folk har arbete och då borde vi kunna avstå detta tionde och mer därtill för att säkra jobb, både inom industrin och inom vård och annan offentlig verksamhet. De aktuellaste orden om fattigdom tycker jag är Ernst Wigforss gamla "Fattigdom fördras lättare om den delas av alla". Alltså: låt kompensationskraven vila, men kör hårt med kraven på arbete åt alla och med fördelningspolitiken!

Om partiledare

Vänsterpartiet är ett parti som man inte hör så mycket av men det har faktiskt kongress i januari, med val av ny partiledare. Många tycks anse detta val viktigt. Jag kan inte dela den uppfattningen. Tänk t. ex. just på vänsterpartiet som har haft otroligt populära partiledare som Hermansson och Werner, älskade av halva valmanskåren. Det har inte hjälpt vänsterpartiet över 5-procentsnivån. Se på moderaterna som haft en utomordentlig ledare i Heckscher (usla valresultat), en pajas i Adelsöhn (godavalsresultat), en arrogant intellektuell i Bildt (mycket goda resultat). Det är inte personen partiledaren det kommer an på, det är bara en av det nya mediasamhällets myter.

I personfrågan

Jag tänker inte lägga mig i pläderingarna för den ena och andra kandidaten. Däremot har jag synpunkter på argumentationen mot Gudrun Schyman. Hon kanske har massor av karaktärsdefekter och brister – om det vet jag intet. Men en sak retar mig: det sägs ständigt att hon är en karriärst, vilket särskilt dokumenteras av att hon vill bli partiledare.

Jag vill påstå att det är ett typiskt exempel på manssamhällets sätt att tänka och verka. Det är mycket möjligt, rentav troligt att Gudrun Schyman är en karriärst, men än sen då? Det som retar de unga och medelålders gubbarna är att hon är kvinna och karriärst – ingen skulle använda den argumentationen mot en man. Vad jag har kunnat se har hon varit kompetent och väl påläst under de år hon i praktiken fungerat som partiledare och det är inte det sämsta. För min smak trampar hon lite för mycket i gamla politiska hjulspår, men man behöver väl inte gilla allt?

Lucifer

Vihade gärna publicerat något p i den pågående kommunala bu lämpligt manus. Det är ju bra att l men i sådana här lägen är det en n Peter Björling ett manus som vi s I sammanhanget vill vi förtydlig numret till mps budgetförslag. D av de kommunanställdas arbetsti mp att en sådan reform kan tänk i full medvetenhet om siffrans osä och tar inte med den i sin kalkyl. utan dessa 75 miljoner.

Borgerlig cow

... Vi håller på och tär på kapitalet, naturens kapital, samtidigt som vi lämnar allt större avfallshögar bakom oss och atmosfären sakta men säkert tjocknar. Den skulden, den ekonomin har ni moderater inte mycket begrepp om – jo en del av er kanske, teoretiskt, när ni lyssnar till Bengt Nihlgård och andra. Sen flyger insikten bort, när den verkliga behövs – i budgetarbetet. Ty mycket som beslutas i budgeten påverkar ekologin. En av ekonomerna på Världsbanken, Herman Daky, har myntat begreppet cowboyekonomi. Det är frestande att kalla er budget för en cowboybudget, ett utslag av cowboyekonomiskt tänkande. Ni tror att ni har hela präriens resurser att ta av. Annika Annerby stormar fram tät följd av Tove och lite efter kommer Lars V. Han hojtar visserligen "biobrånslan", men det försvinner i larmet och han försöker hänga med de andra. Lite efter kommer sossarna, men deras kusar är tröttare.

Smidiga elefanter

Egentligen, om ni tänker på vad ni ställer till med runt omkring er, i den s.k. miljön, är ni snarare som elefanter i en porslinsaffär – fast det är kanske elakt mot elefanterna. De är ju smidiga djur, anpassade till sin omgivning. Ni verkar dessutom döva och blinda för effekterna av ert framtrampande. Era kolleger i trafiknämnden som föreslår tusen nya P-platser i stads kärnan har väl dessutom klädnyor på näsan.

Er ekonomi är linjär: det går en rät linje från resurs till sopa. Vår ekonomi bygger på kretslopp: att inte leva upp naturens kapital, att se till att avfall och utsläpp bryts ner eller återvinns.

Tre hörnstenar

Mp:s budget bygger på tre hörnstenar:

Den första är just den ekologiska. Vi måste se till att nära oss en kretsloppsekonomi här i Lund. Vi kan gräva där vi står – inte behöver vi vänta på någon kretsloppspropp från Stockholm. Låt oss vara först! Låt oss börja idag med att ta de första stegen ditåt, genom att fatta sådana budgetbeslut som uppmuntar till energisparande och minskar utsläppen – genom energitaxan, genom ekologiskt byggande, genom att gynna buss och järnväg. Vi hoppas att miljötal i budgeten skall bli ett instrument som gör sambanden tydligare.

principiellt inlägg från vänsterpartiet
getdebatten, men det fanns inget
edamöter na talar fritt och otvunget
ckdel. Däremot hade miljöpartiets
axar ur nedan.

a en punkt i vår kommentar i förra
t gäller den frivilliga minskningen
l. I brödtexten till sin motion anger
as spara 75 miljoner om året, men
erhet drar man inga växlar på den
Mps budgetförslag går alltså ihop

boyekonomi

Sydvästra Skåne och Lund inte
minst håller på att växa sig för stort.
En bro blir spiken i kistan. Dels är
exploaterings verkliga kostnader
inte kända, dels är miljöbelastning-
en redan på gränsen. Drätsel-
kontoret måste få i uppdrag att ut-
reda detta. Vancouver i Canada
behöver 21 gånger sin areal för att
tillgodose sina behov, Holland 15
gånger. Jorden behöver två planeter
om alla ska ha europeisk standard!

Den andra är den sociala. Den
gamla lösningen på sociala or-
rättvisor – alltifrån Per Albins tid –
har varit: gör kakan större, då blir
det mer att fördela. Det står all
klarare att kakan kanske inte kan
bli så mycket större. Då är det desto
viktigare att fördela den rättvist. Vi
kan inte göra så jämteckat för att
bedriva fördelningspolitik lokalt –
förutom att höja kommunalskatten
längre fram, och det utesluter vi
inte alls – men vi kan åtminstone se
till att ha en människovärdig barn-
omsorg och skola, bra bibliotek
och ett kulturliv som inte vilar på
sparbankens välvilja. Stora barn-
grupper ger splittrade barn med
dåliga kunskaper, och de sämst lot-
tade får det ännu värre. Vår budget
satsar på skolan och barnomsorgen.
Vi vägrar att acceptera ramar som
satts i blinda för resten av plan-
perioden.

Och farmför allt: vi vill skapa ett
småskaligare samhälle, med skolan
mitt i byn och posten runt hörnet –
i stället för på Mobilia – och
föräldrar som inte behöver pendla
tio mil om dan. Helhetssynen i så-
dant är en följd av borgerlig plan-
politik.

Organiserat stilbyte

Vi vill på sikt ha sextimmarsdag
hellre än längre semester. Ingetdera
går idag. Men som ett försiktigt
steg vill vi undersöka hur det skulle
vara att erbjuda de kommunan-
ställda som vill det att gå ner i
arbetstid. Det kan göra det möjligt
att hjälpa till i skolan eller på dagis,
att ägna mer tid åt sysslor hemma,
att grannskapet, det gör det lättare
att flexa utanför rusningstid, samåka
etc. Det finns naturligtvis problem
med detta, men det bör prövas.

Det gäller att byta stil på ett
organiserat sätt, utan plötsliga för-
ändringar.

Och beslut ska decentraliseras
där det går.

Peter Björling (mp)

Handbok för sybaritiska asketer

En besynnerligt anakronistisk liten
bok har inte nått bokhandelsdiskar-
na. Det är VB och Vandringssektion-
en som har gett ut "Vandringar i
Skåne och Europa" på eget förlag.
Boken tillägnas en av sektionens
primärer, medvandrar och kart-
läsaren Ingrid André.

I en tid då nästan alla person-
rörelser utförs per bil från dörr till
dörr, är det välgörande att läsa om
en skara medelåldringar som beger
sig ut i vårt kulturlandskap till fots
för att med enkla medel njuta natu-
ren och sig själva. Vandringssektion-
en har under ett par decenniers
tid utfört ett hundratals promenader
i Skåne och delar av Europa (OBS!
med Europa menas hela Europa;
inte den begränsning av Europa till
12 EG-länder som så många debat-
törer gör sig skyldiga till).

Oetiskt?

Det kanske inte är etiskt helt för-
svarbart att till recensent välja en
Vandringssektionen så närstående
som undertecknad. Som brasklapp
får medläggas att jag utöver del-
tagande i några vandringar också
offentligt framfört en del detaljkritik
över vandringars utformning...

I ett antal osignerade bidrag har
delar av Vandringssektionens "hår-
da käma", bestående av Finn Hag-
berg, Sten Henriksson, Beata Holm-
quist, Jan Holmquist och nestorn
och pådrivaren Gunnar Sandin gett
sig på det svåra och lockande före-
taget att i ord beskriva vandringens
väsen. Berättelserna ackompanjeras
av följsamma teckningar av Knitte
Stenlund och Andrzej Ploski.

Till skillnad från de flesta andra
vandrarföretag som Turistförening,
Friluftsförbundet och mindre kända
grupper, blandar våra vandrarstrat-
pater av tidvis hård art med en del
vällevnad i något som väl får kallas
"sybaritisk asketism". Välpanerade
filéer avnjuts vid lägerbålet med
drycker som normalt inte rekomm-
enderas i vandrarsammanhang.
Helst ska maten vara avpassad för
att genomgående passa det i sam-
manhanget vikt/verkan/sötma-opti-
mala svenska dessertvinet Dessert
(8810). Med mat menas förstas ut-

över huvudrätten också en riktig
dessert. Dråpligt berättas om orsa-
ken till varför nestorn herr G inte
längre släpar omkring på ett antikt
gammalt väffeljäms i sin i övrigt så
spartanska packning.

Ärliga redogörelser

Men innan det är dags för aftonens
vällust i brasans och fotogenlam-
pans sken får vi också ärliga redo-
görelser för de strapatser som ligger
i vandrarrens väg: skoskav, väder,
kyla, asfalt, bilar, hundar, stängda
affärer och allt annat som kan däm-
pa euforin för allt det vackra och
intressanta som man passerar och
de konflikter inom gruppen som
lätt blir resultatet. Att ett antal pre-
sumtiva vandrarer aldrig kom längre
än till sin första vandring - om ens
det, en gjorde sorti via taxi när
skavankerna blev för påtagliga -
skulle möjligtvis kunnat ha blivit
ett memento för flanörerna.

Här berättas också det märkliga
faktum som jag tidigare kommente-
rat att vandrarer lätt blir som en
bilist (ursäkta liknelsen!). Man går
och går och stannar sällan för att
närmare beskåda de vackra och
intressanta företeelser som ligger
längs vägen i form av naturpartier,
byggnader, anläggningar och annat
turistiskt.

Egendomlig överbyggnad

Till denna egendomliga företeelse
måste läggas den överbyggnad av
oskrivna regler som styr vandring-
arna på ett sätt som kan te sig syn-
nerligen frustrerande för en som
inte varit med att bygga upp regel-
systemet. Här ges ett försök att
förklara varför man inte ska lita på
lokalbefolkningen (!), varför raster-
na ska vara så få som möjligt, varför
transportmedel inte må brukas; de
är inte helt övertygande och fram-
förallt underlättar de på intet vis
eventuell nyrekrytering till denna
annorlunda upplevelse.

Ett par varningar för denna skrift
är på sin plats. Först förstås den
omedelbara längtan att genast dra
på sig packningen som läsningen
ger upphov till. Och det gäller även
i blöta dagar som dessa. Vandrings-

sektionen har genom åren gett sig
ut i alla väder på sina höst-, jul- och
påskvandringar i Skåne, och som
ombyte tidvis värmeöverskott under
den stora Europavandringen på
sommaren.

Andra varningen

Den andra varningen är att boken
nog kan falla under uppviglings-
paragrafen i Tryckfrihetsförord-
ningen. Att förlusta sig med diverse
drycker under vandring kan nog
bara anses opassande i puritanska
vandrarsammanhang. Allvarigare
däremot är de städse uppmaning-
arna till lagbrott som kantar vand-
rarnas väg. Man ska inte bara bryta
granris i skogen, utan också fälla
hela träd för vindskydd och brasa,
fourageringen kan lämpligen kom-
pletteras med tillslag i bondens åker,
skyltar med campingförbud ska
man tydligt bortse från.

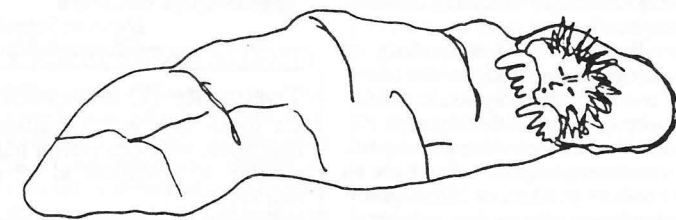
Ett bidrag talar om vandringar i
litteraturen. Vi har inte så många
sådana beskrivningar, allraminst
från modern tid och därför är dagens
bok ytterligare välkommen. Som
en extra krydda får vi också en
vandring med erotiska övertoner,
en vandring med en ny kärlek runt
Sandhammaren som onekligen har
sin lockelse. (Är det männe det
känsliga ämnet som medfört att bi-
dragen är osignerade?) Vandringar
med kärlek och erotik som ingre-
dienser har vi väl inte sett till sedan
60-talets kioskvältare "Kungsle-
den" av Bosse Gustafson som också
blev film.

Fel om Veberödståg

Vandringssektionen kunde för 20
år sedan fritt pendla runt Skåne
med järnväg ännu på 1970-talet.
Sedan dess har alltför många järn-
vägar lagts ner och på de återstående
är de flesta stationer och hållplatser
sedan länge indragna. Trots detta
beger man sig alltid (och då hjälper
en klase nyöppnade Pågatågshåll-
platser) ut och hem med tåg. Järnväg
används också alltid till resorna ut
i Europa. Desto pinsammare blir
det då att i tryck se dessa entusiastens
påstående att Veberöd fick järnväg
1892. Som ju är allom bekant nådde
inte det som blev Simrisbanan fram
till Veberöd förrän 1893!

Jag har haft stort nöje när jag
fåtöljvandrade med denna bok. Alla
skribenterna är inte bara personliga
utan förmedlar också var och en sin
lilla skärva till den egendomliga
mosaik som aldrig kan fullbordas;
den mosaik som ska uttrycka vand-
ringens inre landskap - ett ytterligt
svärfångat men inte desto mindre
fascinerande väsen.

Håkan Olsson

Egendomligt nog är vänsterpartiet det enda partiet i Lund som håller sej
med en vandringssektion. Fast stämningen i sektionen är generös och det
händer ofta att vandrarer av andra politiska konfessioner slinker med på
expeditionerna. Efter en lång uppsettarkväll fylld av politiska samtal är
det skönt att somna in på granriset. Teckning av Knitte Stenlund..

Nej, skriften *Vandringar i Skåne
och Europa* finns (ännu) inte i bok-
handeln. Men man kan skaffa dem
genom att sätta in 30 kr (inkl.
porto) på Veckobladets postgiro-
konto 1 74 59-9.

VECKOBLADET. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 120 kr per år. Ansv. utg. Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidsskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksg. 5. T 11 51 59 onsd. faxnr: 046/146582. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma, Lund. Utges med stöd av Vänsterpartiet. Red. ansv. för innehållet.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Vårt språk och våra flyktingar

En höstregnuskig dag tar jag bussen till jobbet. Bakom mig i bussen samtalar två unga kvinnor med varandra. De talar om ett tandläkarbesök.

–Det är döjobbigt att var dag komma ihåg att skölja tänderna med fluor.

Kvällen innan hade jag på TV-nyheterna sett hur kurdiska flyktingar landsattes på Lidingö. Om det är in till döden jobbigt att var dag komma ihåg att skölja tänderna med fluor, vad har vi då för ord för att beskriva upplevelserna av att ha varit på flykt i 1 1/2 år?

Santalet i bussen fortsätter. "Jag har en fullkomlig skräckvecka, den här veckan. I dag jobbar jag till 17, i morgon till 21, på onsdag 16."

Om detta är skräck, vad är det då att vara instängd utan mat och dryck i tre dygn på öppet hav?

På jobbet har vi en kurdisk beredskapsarbetare. Han har inte lyckats lära sig tillräckligt med svenska för att komma in på en kurs i yrkessvenska. Så nu är han hos oss för att lära mer.

Ett inte helt autentiskt exempel visar språket på min arbetsplats.

"Hej Nausas, välkommen till dagis, jag är din arbetskompis, kan du kolla killarna i kuddis, medan jag hämtar mellis, sen går vi till byggis, jag tar med pengar, så kan barnen få saftis."

Och vi förundrar oss över att Nausas ännu inte efter flera månader hos oss kan förstå vad vi säger.

A-S L

Vi påminner

om att vänsterpartiet på skyltsöndagen har öppet hus i sin lokal på Bredgatan 28. Riksdagsman Nilson har visserligen fått förhinder och kommer alltså inte, men det gör bl.a. representanter för vänsterpartiets styrelse, fullmäktige och kongressombudsdelegation. Det kan inte minst vara intressant att känna de senare på pulsen. Eller?

Låglönearbete = arbete som märks, när det inte görs

sagt av Kent Andersson i ett sommarprogram

Dålig rapportering från partistyrelsemöten

Som trogen läsare av VB har jag ofta stöts av Ann Schlyters rapportering från vänsterpartiets PS-möten. Den är tillrättlagd så att den bekräftar en ytterst ensidig bild av PS verksamhet. Flera gånger har jag tänkt skriva till VB om detta, men utan att ha gjort något åt det. Nu har det hänt igen och den här gången skriver jag medan min irritation ännu är levande.

Först en kommentar om formen. Ann skriver inte själv, hon låter sig intervjuas. På det viset har vi ju inte pressen skrivande i de informella diskussionerna bland PS-ledamöterna, och Ann kan göra sina uttalanden i intervjuarens lite informella och oförpliktiga form. Men jag tänker nu utgå från att det är Anns och inte intervjuarens synpunkter som kommer till uttryck i VB.

Förslaget till kongressuttalande antogs med stor majoritet på senaste PS-mötet "trots att både partisekretärer Kenneth Kvist och Herman Schmidpläderade emot det" skriver VB. Ja, men det berodde åtminstone delvis på att ingen av oss yrkade avslag. För egen del röstade jag inte ens emot det. Varför? Jag var ju kritisk, som Ann riktigt refererar. Jag tyckte att programförslaget synsätt i högre grad skulle ha präglat uttalandet. Det är inte bra när vi talar med dubbel tunga.

Jo, jag la ner min röst för att Ann i debatten påminde mig om förra kongressen, när jag efter namnomröstningen chockade henne med att tala om att ta vissa hänsyn till den stora förlorande minoriteten. Nu lät hon förstå att kongressuttalandet var en hjärtefråga för minoriteten i PS och i partiet, och att jag därför, i analogi med mitt uttalande under kongressen, borde acceptera det. Och då gjorde jag det. Så kunde förslaget tas av en bred majoritet för att det inte fanns några alternativa förslag till uttalande.

Beträffande PS behandling av parti programmet så är Anns tal om "tvekan" fullständigt felaktigt. I den grupp som beredde frågan på PS-mötet, och som Ann slöt sig till, konstaterade vi att vi inte hade en chans att ge alla de ca 225 programmotionerna en ingående behandling. Jag föreslog då att vi skulle lyfta fram enskilda frågor där oenighet kunde finnas och uttala oss om dem. Men det visade sig snart att oppositionen (Ann m.fl.) bara brydde sig om rena symbolfrågor, som uttrycken "kapitalismens av-

skaffande", "det klasslösa samhället" etc.

Vi kunde ha röstat om dessa symbolfrågor. Då hade vi fått röst-siffror ungefär i storleksordningen 20–5 för programförslagets formuleringar, men samtidigt hade vi utsatt oss för berättigat åtlöje. Ett parti vars ledande organ ägnar sig åt omröstningar om kapitalismens avskaffande kan knappast tas på fullt allvar. *En partiopposition som bortser från de centrala programfrågorna och skjuter in sig på rent ideologiska markeringar bidrar varken till vänsterns förnyelse eller dess anseende.*

Därför föreslog jag att PS skulle låta hela programförslaget gå vidare till kongressen utan ideologiska pek-pinnar. Att kalla detta för "tvekan", som Ann gör, är ren och skär verk-lighetsförfälskning. En omröstning hade givit en förkrossande majoritet för programkommissionens förslag och det vet Ann mycket väl.

Programförslaget har bredare stöd än något tidigare program-förslag i partiets moderna historia. En politiskt rätt heterogen kommission har lagt det enhälligt och utan en enda reservation efter en sällsynt öppen och bred program-debatt. Det kommer säkert att antas med få ändringar och stor majoritet på kongressen.

Egentligen borde det ha mött positivt gensvar också i Lund, eftersom det konsekvent bryter med stalinistiska och poststalinistiska programhistoria. Vänsterpartisterna i Lund kan vidare glädjas åt att vårt s.k. kongressförslag, som byggt in de ändringar vi föreslår med anledning av motionerna, innehåller viktiga avsnitt som tagits ordagrant från V-Lunds remissförslag. Varför inte ord om det, hr redaktör? Veckobladet brukar ju annars gärna vinkla nyheterna ur ett snävt Lundaperspektiv!

Med vänliga hälsningar

Herman Schmid,
programkommissionär

Torgmöte 30 november

Ett lunchmöte mot främlingsfientlighet, våld och rasism hålls måndag 30 november kl 12 på Stortorget.

Talare: Lars-Arne Norborg, Lotta Müller och Annika Annerby Jansson.

Musik: Pim, Pam, Pum, Andernas Röst, Röda Kapellet.

Arrangör: Lundaaktionen mot främlingsfientlighet, våld och rasism.

Ett torgmöte till

måndag 30 november kl 16-17 på Stortorget talar f invandraministern Maj-Lis Lööv vid ett möte arrangerat av SSU, Smålands nation, Kulturradikalerna och Lunds socialdemokratiska studentklubb, Amnesty, Kristna Freds och LISO.

Syftet med mötet är, säger kulturradikala Ursula Berge till VB, att vara ett komplementär möte till det möte som hålls kl 12 samma dag. Vi vänder oss till dem som är på väg hem från jobbet eller skolan.

Förutom Maj-Lis Lööv kommer andra talare och Karin Lentz läser en dikt. Musik blir det av Cristal Andino och bli inte förvånad om Bruksmusikorkestern Röda Kapellet dyker upp också här.

Offentligt slagsmål

arrangeras följande måndagkväll kl 19 i den anrika parken Lunda-gård.

Detta pugilistiska folknöje förväntas samla stora skaror varför stadens polismästare Sixten "Paulus Bergström" Månsson haft nöjet inkalla vältränade, med batong försedda, poliser från angränsande polisdistrikt.

Jusitteministern, som sponsrar tillställningen, har garanterats hedersplats meddelas från vanligtvis felunderrättad källa.

Arrangemanget har av fått namnet "Kamp för demokratiska rättigheter".

KOMPOL möte Må 30.11 inget möte!

Röda Kapellet

För spelningen på L Teatern gäller följande tider: L6 28.11 kl 15.00 genomdrag på L Teatern, Stortorget. Sö 29.11 17-18.30 rep på Kapellsalen. Ti 1.12 och On 2.12 rep på L Teatern 18.00.

To 3.12 Genrep på L Teatern 19.30. Obligatorisk närvaro!

I övrigt gäller: Sö 18.45- 21.15 rep på Kapellsalen, Odeum. Ta med alla noter! Må 30.11 kl 12.00 spel på Stortorget appellmöte mot rasism. repertoar bestäms på söndag.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Gunnar Sandin..

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Thomas Schlyter, tel. 14 75 05, 13 34 48 Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69